

ninger med at ſige, at han ikke var Fefttaler. Jeg ſkal indrømme det ærede Medlem, at naar han ſenere talte om raadne Veg og brugte forſkjellige andre Udtryk omirent i ſamme Smag, var der ikke noget meget feftligt Præg udbredt over hans Tale; men der var iøvrigt nogle Yttringer fra det ærede Medlem, ſom jeg ikke kan lade være noget at modſige. Det var f. Ex. den Yttring, ſom blev gjentagen af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Gaſſen), at ingen af dem kunde forſtaa, hvorfor Regjeringen ſkulde gaa af. De ſyntes, at Regjeringen godt kunde blive; thi, naar nu Finantsloven blev færdig, forelaa der jo en ny Situation. Denne Formening om Regjeringens Opfattelse kunne vi Andre og jeg for mit Vedkommende heller ikke paa nogen Maade have. Jeg finder, at det vilde være jeſuitiſk handlet af Regjeringen, derſom den vilde opfatte, hvad den har tilkredet os, paa den Maade, og en ſaadan Opfattelse kan jeg ikke tillægge den høie Regjering. Det ærede Medlem mente endvidere, at den Stilling, der nu er bragt tilſtede, kunde Befolkningen ikke finde Rebe i. Ja, hvis Befolkningen ſkulde ſøge ſin Dplyſning om Stillingen i de Udtalelſer, ſom falde fra det ærede Medlem, vil jeg indrømme, at det vilde være overmaaade vanſkeligt at finde Rebe i Stillingen. Den Udtalelſe, jeg iøvrigt lægger meſt Vægt paa at fremkomme med i dette Dieblif, var, at det er min Opfattelse, ſom jeg udtalte forrige Gang, vi behandlede denne Sag her i Thinget, at for det Førſte var det nødvendigt for Ministeriet at træffe ſig tilbage, da det var kommet dertil, at det ikke kunde føre nogen vigtig Sag igjennem. Jeg udtalte dengang, at det ſtore Forſvarsspørgsmaal var det efter min ſulde Overtydning hørt iſtaa med her i Thinget, ſaaledes at Sagen ikke kunde fremmes, og denne Sag betragter jeg for mit Vedkommende ſom den meſt paatvængende af dem, vi behandle, og der er ingen Sag, jeg mereønſter, vi ſnart maatte ſe en god Ende paa. Det er min Overtydning, at det kan ikke lykkes under en Regjering ſom den, vi have havt hidtil; men det er min Opfattelse af Stemningen her i Thinget, at det vilde være muligt for en Regjering, der kan arbejde noget mere i Samklang med os, at bringe baade denne og flere andre Sager til en lykkelig Løsning, og derſom der nu ſkal ſtabes en ny Regjering, vil jeg haabe, at der kommer en ſaadan Regjering tilſtede, der kan benytte denne Stemning til at fremme Arbeidet. I ſaa Henseende afviger jeg lidt fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds; men maaſte bruger jeg kun andre Udtryk for den ſamme Tanke. Det ærede Medlem talte om det Samme; han udtrykte de ſamme Önſter, jeg önſter at udtrykke, men han brugte det Udtryk, at han vilde önſte, at den nye Regjering maatte blive en ſaadan, der vilde gjøre os Indrømmelſer. Jeg kan ikke udtrykke min

Tanke paa den Maade; thi der er ingen Politif, ſom jeg anſer for mere fordærvelig end Indrømmelſernes Politif, hvor den ſaa end drives. Jeg beder de Herrer forſtaa mig ret. Det, jeg önſter, er, at der maa komme en Regjering, hoſ hvis enkelte Medlemmer der er en ſaadan perſonlig Overtydning tilſtede, at den i ſin Helhed ſaavidt mulig falder ſammen med den Overtydning, der er hoſ os Andre, forſaauidt den gaar ud paa Sagerne gode Fremme; thi ſaa ſtaa diſe Mænd her og kæmpe paa en ſaadan Maade for deres Sag, at de kunne blive forſtaaede, og vi kunne i ganſke anden Grad have Tillid til dem, end naar vi have den Opfattelse af dem, at de bringe den og den Sag frem, ikke fordi det er deres Overtydning, at Dette og Hint er det Nigtige, men kun fordi de ville gjøre Indrømmelſer. Det er min Overtydning, at en ſaadan Optræden ikke er nogen heldig Maade for en Regjering at bringe ſine Sager igjennem paa. Man har bebreidet flere af os, at vi have været med til at danne Kombinationer, hvorved de Reſultater, der nu foreligge, ere komne til at foreligge. Jeg har den Overtydning, at vi have handlet fuldtændig rigtigt, og at det Reſultat, hvortil vi ere naaede, er et godt Reſultat.

Sørenſen: Skjøndt jeg vel kan tænke, at ærede Medlemmer önſte ſaa ſnart ſom muligt at give deres Mening tiltjende gjennem Afſtemning, hvad jeg ogſaa ſelv önſter, vil jeg dog tillade mig med et Par Ord at begrunde min Stemmegivning. Med Henſyn til den Overenſtomft, hvorom der er talt ſaameget, ſal jeg ſige, at Reſultatet og Følgerne af den ikke have overraſket mig. Jeg har forſaauidt ikke lidt nogen ſtuffe, fordi jeg igunden hørte til dem, ſom modſatte ſig Indgaaelſen af Overenſtomften. Derfor har jeg dog ikke været fri for ſtuffe; men den ſtuffe, jeg led, hidvørte fra, at jeg i det Hele fandt, at det var en vis Svaghed fra det Flertals Side, hvortil jeg ellers har hørt og hører, at det troede det nødvendigt for ſin Stilling at støtte og styrke ſig paa den Maade. Jeg troede ikke, det var nødvendigt, og jeg tror ogſaa, at man for en ſtor Del nu vil være kommen til Erkendte af, at den Støtte, man fik, igunden ikke har været til ret megen Hjælp, men mere har været til Skade. Man gif jo den Gang til at gjøre flere Indrømmelſer, og jeg var ſelv med dertil. Jeg kunde gjøre dem, navnlig fordi det ſkede lige overfor Meningsfæller, ſom derved troede at kunne styrke den Sag, de vilde tjene. Det var imidlertid ikke uden Betænkelighed, jeg gjorde det, og det ſtod allerede den Gang klart for mig, at længere og videre kunde og vilde jeg ikke gaa, forſaauidt der ikke indtraadte væſentlige Forandringer i hele den politiſke Situation, men dette forekommer mig ikke at være blevet Tilfældet, om jeg end indrømmer, at der er ſket en Forandring, forſaauidt ſom